

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011158
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115011158.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému F. G., nar. XX.XX.XXXX v F., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2Pp/93/2015 zo dňa 28.09.2015 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného F. G.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 2Pp/93/2015 zo dňa 28.09.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného F. G. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn.: 9T/45/2012 zo dňa 15.11.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Tr. zákona a iné, v trvaní 18 mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/63/2010 zo dňa 13.07.2010 pre pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom sčasti v štádiu pokusu podľa § 20, § 14 ods.1 Tr. zákona k § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Tr. zákona a iné, v trvaní 75 dní. V prípade posledného trestu sa jedná o premenu trestu povinných prác.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie zdôvodnil tým, že pojednávanie prebehlo napriek tomu, že nebola dodržaná lehota 1 roka od posledného rozhodnutia. Vzhľadom na to navrhol, aby krajský súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a aby bolo o jeho žiadosti opätovne rozhodnuté.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že u odsúdeného nebola splnená formálna požiadavka na podmiennečné prepustenie vyžadovaná ustanovením § 415 ods.1 Tr. poriadku, pretože od zamietnutia predchádzajúceho návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn.: 1Pp/47/2014 neuplynul 1 rok.

Súd prvého stupňa zároveň uviedol, že u odsúdeného navyše nebola splnená ani materiálna podmienka v tom smere, že od neho možno očakávať v budúcnosti vedenie riadneho života a to vzhľadom na záver hodnotenia, v ktorom riaditeľ ÚVTOS neodporúča podmienené prepustenie odsúdeného.

Podľa § 66 Tr. zákona:

(1) Súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

(2) Pri rozhodovaní o podmienene prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 Tr. poriadku:

(1) O podmienene prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienene prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

(2) Ak podmienene prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmienene prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.

(3) O návrhu podľa odsekov 1 a 2 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmienene prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmienene prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmienene prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienene prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade zo spisového materiálu vyplynulo, že Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn.: 1Pp/47/2014 zo dňa 17.07.2014 zamietol žiadosť odsúdeného o podmienene prepustenie z dôvodu, že nebola splnená materiálna podmienka. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 23Tos/129/2014 dňom 06.10.2014.

Jednoročná lehota, počas ktorej odsúdený nemohol s poukazom na § 415 ods.1 Tr. poriadku podať opakovanú žiadosť o podmiennečné prepustenie teda začala plynúť dňom 06.10.2014 (právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí žiadosti) a jej plynutie skončilo dňom 06.10.2015.

Odsúdený teda mohol podať opakovanú žiadosť až po 06.10.2015.

Je však evidentné, že odsúdený podal opakovanú (novú) žiadosť už dňa 21.07.2015, teda v lehote, počas ktorej bolo jej podanie s poukazom na znenie § 415 Tr. poriadku vylúčené.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pre nesplnenie formálnej podmienky s poukazom na znenie § 415 Tr. poriadku. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil. Krajský súd len pripomína, že za splnenie podmienok na podanie žiadosti na podmiennečné prepustenie zodpovedá odsúdený a nie konajúci súd.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.